

PROTOKOL O JEDNÁNÍ před soudem prvního stupně

Okresní soud v Prachaticích

dne: 15. 3. 2018

žalobce: **Jaroslav Hradský**, narozený 21. 6. 1955
bytem Pasovská 318/60, 385 01 Vimperk II
zastoupený advokátem Jiřím Hřídelem
se sídlem Fráni Šrámka 136, 397 01 Písek

proti
žalovanému: **Zdeněk Palica**, narozený 29. 7. 1959
bytem Velké náměstí 114/3, 397 01 Písek - Vnitřní město

o vyklizení nemovitosti

Soudkyně: JUDr. Vladislava Halodová

Protokol vyhotovila podle digitálního záznamu: Bc. Lenka Tomanová

Při zahájení jednání byli přítomni:

1. žalobce: **Jaroslav Hradský**, nar. 21. 6. 1955, trvale bytem Vimperk, Pasovská čp. 318/60, totožnost dle OP 204354229
2. právní zástupce žalobce: **JUDr. Jiří Hřídel**
i. s. **Mgr. Dalibor Kotrch**, totožnost dle průkazu ČAK 13526, substituční plná moc č. 1. 20 spisu
3. žalovaný: **Zdeněk Palica**, nar. 29. 7. 1959, trvale bytem Písek - Vnitřní město, Velké náměstí 114/3, totožnost dle OP 112564207

Jednání zahájeno v 13:10 hodin.

Na počátku jednání **soudkyní konstatováno**, že dnešní jednání nebylo odročeno k žádosti žalovaného, který telefonicky kontaktoval soudkyni 13. 3. 2018 s tím, že ten den se nepohodl s advokátem, který měl převzít jeho právní zastoupení a žádal o odročení jednání, aby si mohl zvolit právního zástupce. S ohledem na prostor před nařízeným jednáním konstatováno, že žádost o odročení nebyla shledána důvodnou.

Žalovaný k dotazu soudu uvádí, že souhlasí s tím, aby dnešní jednání proběhlo bez toho, že-by byl zastoupen advokátem.

Soud se pokouší o smírné vyřešení věci mezi účastníky, **konstatováno**, že smírné vyřešení věci není možné.

Právní zástupce žalobce přednáší žalobu jako na č. l. 1 – 3 spisu.

Žalovaný přednáší vyjádření jako na č. l. 40 spisu a **dodává**:

Mám za to, aby se soud mohl dnes vůbec danou záležitostí zabývat, musely by být splněny základní náležitosti. Tou první je ničím nezpochybnitelné výlučné vlastnictví daných nemovitostí žalobcem. Žalobce v žalobě uvádí, že je jediným a výlučným vlastníkem na základě jakéhosi specifikovaného

rozhodnutí krajského soudu. Dle mého názoru žádný takový rozsudek neexistuje. Jako důkaz svého tvrzení uvádí žalobce výpis z katastru nemovitostí, v průběhu letitého sporu o vlastnictví nemovitostí mezi mnou a žalobcem se ukázalo, že je možné soudní cestou tento zápis z katastru nemovitostí napadnout a i jej dokonce zrušit. V této souvislosti si dovoluji poukázat na rozsudek zdejšího soudu ze dne 16. 10. 2009, č. j. 2 C 77/2007-314, kdy soudce jednoznačně dospěl k názoru, že kupní smlouva žalobce je neplatným právním úkonem. Dále se tímto názorem žádná ze soudních instancí blíže nezaobírala. Odvolací soud v Českých Budějovicích šel následně až za hranice zákonnosti, když rozhodl i přes námitku mého advokáta o promlčení původního odstoupení od smlouvy, jež vůči mně uplatnila původní majitelka Růžena Chalupová, že právo na odstoupení od smlouvy je nepromlčitelné. Následně se tento soud začal zaobírat mojí kupní smlouvou. Tento krajský soud prováděl na své úrovni rozsáhlé dokazování v rovině, jež nebyla nalézacím soudem nikdy dotčena, tedy v rozporu s § 213 o. s. ř. Výsledkem uměle vykonstruovaného zdůvodnění je rozsudek, který ve svém zdůvodnění odporuje, lidově řečeno, zdravému rozumu. Mohu zde uvést, je-li to třeba, i některé příklady konstrukce, ale mám za to, že s těmito argumenty se budu obracet spíše na soud v rámci tzv. mimořádných opravných prostředků, jež hodlám ještě využít. Tímto jsem vlastně přešel přes druhý úhelný kámen tohoto jednání, jež se odráží v nezpochybnitelnosti tvrzení, že již pro mě není žádné cesty, jíž bych se domohl změny náhledu soudu na fiktivní kupní smlouvu, jež uměle vykonstruoval ve svém rozsudku Krajský soud v Českých Budějovicích. Mám za to, že moje kupní smlouva je tímto rozsudkem nedotčena a je platná. Jelikož se v důsledku dalších soudních jednání hromadí další a další křivdy, dovoluji si k zamezení tohoto jevu navrhnout, aby soud v plném rozsahu žalobu na vyklizení nemovitosti zamítl, či při nejmenším odročil jednání na pozdější dobu, až budou záležitosti ohledně definitivní platnosti vlastnického práva k nemovitostem, to znamená bez jakýchkoli prokazatelných důvodných pochybností postaveny najisto. Pakliže zdejší soud hodlá v tomto jednání pokračovat, dovoluji si požádat, zdali je možné případné důkazní návrhy podat písemnou formou v termínu, který určí soud.

K důkazu se sděluje:

- obsah výpisu z katastru nemovitostí z č. l. 4 spisu
- obsah kupní smlouvy z 25. 5. 2002 z č. l. 5 -6 spisu
- rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích z 21. 11. 2014, č. j. 7 Co 480/2010-762
- výzvy k vyklizení nemovitosti z 28. 8. 2015 z č. l. 13 spisu
- doručenky z č. l. 13 spisu
- výzvy k vyklizení bytu z 3. 10. 2016 z č. l. 14 spisu s doručenkou z téhož čísla listu
- žaloby o určení vlastnického práva z 10. 4. 2007 z č. l. 15 – 17 spisu

Žalovaný uvádí, že proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích z 21. 11. 2014 podával dovolání, o dovolání bylo rozhodnuto v jeho neprospěch, podával i ústavní stížnost, o ní bylo rozhodnuto v bledě modrém, tedy také v jeho neprospěch. Podával i žalobu na obnovu řízení, v té bylo opět rozhodnuto negativně ve všech instancích včetně Ústavního soudu. Navrhuje, aby ve věci byl proveden důkaz rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích z 16. 10. 2009, č. j. 2 C 77/2007-314 a dále prepisem nahrávky mezi žalovaným a Růženu Chalupovou, prepis nahrávky je součástí spisu 2 C 77/2007. Dále navrhuje důkaz rozsudkem Nejvyššího soudu z 10. 10. 2016, č. j. 30 Cdo 1622/2006-131, kde se jedná o žalobu, kdy Růžena Chalupová žalovala jeho institutem odstoupení od smlouvy. Dále veškerými protokoly o jednání, o které opírá své rozhodnutí Krajský soud, a to rozsudku z 21. 11. 2014, dále úplně první žalobou, kterou podávala Růžena Chalupová po odstoupení od smlouvy, dále dědickým spisem Růženy Chalupové. Žalovaný dále uvádí, že se omlouvá, že nebyl připraven na podávání důkazních návrhů.

K dotazu soudu účastníci činí nesporným, že žalovaný užívá předmětné nemovitosti.

K výzvě soudu k uvedení tvrzení, na základě čeho žalovaný nemovitosti užívá, žalovaný uvádí, že tyto nemovitosti užívá na základě kupní smlouvy z 25. 5. 2002 uzavírané mezi ním jako

kupujícím a Růženu Chalupovou jako prodávajícím. Uvádí k tomu, že krajský soud shledává, že touto kupní smlouvou se převáděly i movité věci, ale v této kupní smlouvě nic takové zaznamenáno není. Žalovaný uvádí, že se tedy domnívá, že se jedná o nějakou fiktivní kupní smlouvu, kterou krajský soud posuzoval.

K tomu, proč žalovaný nemá vyklidit předmětnou nemovitost, žalovaný uvádí:

Já mám platnou kupní smlouvu, jsem tedy vlastníkem předmětných nemovitostí.

Ze spisu 2 C 77/2007 se k důkazu sděluje:

- obsah rozsudku Okresního soudu v Prachaticích z 16. 10. 2009, č. j. 2 C 77/2007-314.

Dle § 120 odst. 2 o. s. ř. se z téhož spisu Okresního soudu v Prachaticích k důkazu sděluje:

- obsah usnesení Nejvyššího soudu České republiky z 22. 4. 2015, č. j. 30 Cdo 1342/2015-790,
- obsah výpisu z evidence nemovitostí pro k. ú. Studenec u Stach z č. l. 796 – 797 spisu,
- obsah usnesení Ústavního soudu z 15. 7. 2015, č. j. 2 C 77/2007-803,
- obsah usnesení Okresního soudu v Prachaticích z 21. 3. 2016, č. j. 2 C 77/2007-837,
- obsah usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích z 14. 9. 2016, č. j. 7 Co 1462/2016-861 a
- obsah usnesení Nejvyššího soudu České republiky z 14. 9. 2017, č. j. 30 Cdo 356/2017-884.

Dáno poučení podle § 118b odst. 1 o. s. ř. a § 119a odst. 1 o. s. ř.

Nato zástupce žalobce uvádí:

Žalobce nevznáší žádná další tvrzení, neoznačuje žádné další důkazy.

Žalovaný uvádí, že podával ústavní stížnost i ve věci týkající se obnovy řízení. Tato ústavní stížnost byla také odmítnuta. Navrhuje důkaz provedením tímto rozhodnutím o odmítnutí jeho ústavní stížnosti.

Žalovaný dále uvádí:

Já hodlám, jak jsem již uváděl v úvodu, pokračovat v mimořádných opravných prostředcích, dokud se neukáže spravedlnost.

Vyhlášeno usnesení:

Nebude prováděno další dokazování žalovaným označenými důkazy.

Zástupce žalobce závěrem uvádí:

Já navrhuji, aby žalobě bylo vyhověno. Žalobce se důvodně domáhá vyklizení předmětných nemovitostí. Je jejich vlastníkem. Opakovaně žalovaného bezvýsledně vyzýval k jejich vyklizení. Dnes zde dokonce od žalovaného zaznělo, že nemovitosti dobrovolně nevyklidí, že se bude domáhat svého práva, které si vyfantazíroval, aby bylo rozhodnuto, že nemovitosti jsou v jeho vlastnictví. Chtěl bych upozornit na základní skutečnost, a to, že v rozsudku Nejvyššího soudu, č. j. 30 Cdo 356/2017-884, kdy bylo rozhodováno ohledně obnovy řízení, bylo konstatováno, že rozsudkem Krajského soudu bylo určeno, že žalobce je výlučným vlastníkem předmětných nemovitostí, a byl zamítnuta žaloba žalovaného na určení jeho vlastnictví k této nemovitosti. V rozhodnutí Ústavního soudu I. ÚS 1600/15 bylo konstatováno, že bylo provedeno dostatečné množství důkazů a na základě provedeného dokazování dospěly soudy ke správným a dostatečným skutkovým závěrům a ke správným závěrům právním, jejich odůvodnění je z ústavního pohledu zcela dostačující, a to včetně závěrů týkajících se simulované a disimulované kupní smlouvy tak, jak byl učiněny Krajským soudem v Českých Budějovicích. Já si neumím představit, jaký mimořádný prostředek by chtěl žalovaný použít, aby mohl zvrátit předmětná rozhodnutí. Chtěl bych upozornit

na skutečnost, že žalovaný se ohání i tím, že chce, aby bylo dodržováno právo a spravedlnost, ale dosud neuhradil žalobci náklady řízení z předchozího soudního sporu. Navrhují proto, aby žalobě bylo v plném rozsahu vyhověno, žalovanému uložena povinnost vyklidit předmětné nemovitosti a uložena mu povinnost k náhradě nákladů řízení, když tyto náklady bych soudu specifikoval ve lhůtě tří dnů od dnešního jednání.

Žalovaný závěrem uvádí:

Domnívám se, že to, co tady reprodukoval advokát protistrany z citací z rozhodnutí Nejvyššího soudu je mimo realitu, protože nikdy nezněly petit žaloby tak, aby soud určil, že žalobce je jediným a výlučným vlastníkem nemovitosti, takže o tomto nebylo rozhodováno. V žalobě o vyklizení nemovitosti sám žalobce uvádí, že je výlučným a jediným vlastníkem předmětných nemovitostí na základě rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, 7 Co 480/2010-762. Tento rozsudek se zabýval fiktivní kupní smlouvou a rozhodl, že já nejsem vlastníkem těchto nemovitostí. Žádná soudní instance nikdy nerozhodla, že by žalobce byl jediným a výlučným vlastníkem předmětných nemovitostí. Pakliže protistrana takovýmto rozsudkem disponuje, necht' ho ukáže. Tuto tezi potvrzuje i důkaz, který protistrana navrhuje ohledně této záležitosti, a to výpis z katastru nemovitostí, ale ve výpisu z katastru nemovitostí je žalobce uveden ještě z doby dřívější, kdy tam bylo ještě duplicitní vlastnictví, kdy tam figurovala i moje osoba, zřejmě, to se jen domnívám, dosáhli u katastrálního úřadu mého vymazání rozsudkem krajského soudu, který říká, že nejsem vlastníkem. Ale mám za to, že existuje zákon či paragraf, který říká, že katastrální úřad nemůže brát v potaz negativní rozhodnutí soudu, vždy musí být jednoznačně určeno, kdo je vlastníkem nemovitosti, aby mohli změnit zápis. Ještě mám k dispozici mimořádné opravné prostředky a hodlám je využít, například je to žaloba pro zmatečnost, bod g), kdy zákon říká, že tuto žalobu lze podat, bylo-li rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce. Dále se domnívám, že je možné podat žalobu na obnovu řízení, pakliže se doberu toho, že mi Finanční úřad ve Vimperku zpřístupní informaci o tom, z jakého základu byla vyměřena daň z převodu nemovitostí mezi mnou a paní Chalupovou. Zkoušel jsem toho dosáhnout telefonicky a bylo mi sděleno, že to mohou dát na vědomí jedině soudu, tímto žádám soud, aby vznesl žádost na Finanční úřad ve Vimperku v této věci, aby bylo jasno, z jakého základu byla zaplácena či nebyla daň z převodu nemovitostí, kterou měla tehdy platit paní Růžena Chalupová. Předpokládám, že to byla částka 430 000 Kč, která byla uvedena v příslušné kupní smlouvě, a tedy není možné, aby tato smlouva zahrnovala ještě movité věci, když se týkala pouze nemovitostí a uvedená částka souhlasí.

Nato vyhlášeno usnesení:

Nebude prováděno doplnění dokazování vyžádáním zprávy u finančního úřadu nyní navrženou žalovaným.

Zástupce žalobce uvádí, že tento důkaz by byl nadbytečný, s věcí nijak nesouvisí, závěrem se dále nijak nevyjadřuje.

Žalovaný závěrem uvádí, že závěrem se dále již nevyjadřuje a neuplatňuje náhradu nákladů řízení, navrhuje, aby žaloba byla zamítnuta či odročeno jednání, dokud nebude rozhodnuto o mimořádných opravných prostředcích a věci nebudou postaveny naprosto najisto skálopevně.

Nato vyhlášeno usnesení:

Jednání se odročuje za účelem vyhlášení rozsudku na 22. 3. 2018 na 08:00 hodin do budovy soudu na č. dveří 26.

Všichni účastníci a právní zástupce žalobce berou termín jednání na vědomí, k jednání nebudou již obesíláni.

Účastníci a právní zástupce žalobce uvádějí, že se omlouvají z účasti u odročeného jednání, kde bude pouze vyhlášen rozsudek.

Právní zástupce a žalovaný žádají o zaslání opisu protokolu o dnešním jednání.

Hlasitě diktováno, bez námitek, reprodukce záznamu nežádána.

Jednání skončeno v 14:08 hodin.

Prachatice 19. 3. 2018

JUDr. Vladislava Halodová
soudkyně

Bc. Lenka Tomanová
zapisovatelka